

høre til dette Affnit, foranledige mig, for Dels blifket ikke til særlige Bemærkninger.

Da ellers Ingen ønskede at ytre sig over dette Affnit, gif man over til det næste, der omfattede de følgende 6 Paragrapher, §§ 7—12.

Ordføreren: I dette Affnit er det den 7de §, der foranlediger mig til paa Udvalgets Vegne at ytre mig. I det den høitærede Rigsdag har gjort sig bekendt med Forslaget til den 7de §, har den erfaret, at Udvalget ikke har optaget Afdelingsystemet. Saavidt bekendt, er dette System i Folkethinget kun blevet praktift ved Valg; og man har ingenlunde overfeet den Mulighed, at en Minoritet kunde ad denne Vej muligt sætte enkelte Valg igennem, som ellers ikke ville lykkes. Men man har desuagtet formeent, at det Raffineri, der forsaavidt benyttes efter Folkethingets Forretningsorden, vilde være uforholdsmæssig besværligt i Henseende til Behandlingen af den enkelte Sag, hvorom der her er Spørgsmaal. Man har maattet erkende, at det var i høi Grad tilfældigt, om Valget gennem Afdelingerne virkelig vilde føre til et saadant Resultat, som jeg antydede; men man har derhos meent, at det vilde være værdigere at stole paa Rigsdagens parlamentariske Takt i dette Punkt, end at følge den Vej, som jeg har tilladt mig at nævne, da denne parlamentariske Takt upaatvilelig vil medføre, at betydelige Minoriteter vilde finde deres Representation ved Valgene. Med Hensyn til Behandlingsmaaden i Forsamlingen gaaer vort Forslag ud paa, at, forsaavidt der tilkommer Rigsdagen en besluttende Myndighed efter Grundlovens §§ 4, 10 og 15, skal der i Regelen finde 3 Behandlinger af Sagerne Sted. Vi have forsaavidt fulgt Analogien af Behandlingsmaaden af Lovforslag, under hvilket Begreb de Gjenstande, der omhandles i Grundlovens § 4 og § 15, forsaavidt de gaae ud paa at fastsætte den fremtidige Arvesølge, vel endogsaa kunne henføres, og ialtfald ere Sagerne af den Vigtighed, at de vistnok i Regelen fuldkomment egne sig til de 3 Behandlinger. — Udvalget har dernæst formeent, at det burde henstilles til Rigsdagens egen Afgjørelse, om, naar en Sag foreligger til Behandling,

den strax skal gaae til første Behandling, eller om der strax skal nedsettes et Udvalg. Man har imidlertid udtrykkeligt sat i Udkastet, at den derom fornødne Bestemmelse skal tages i det til ansat Møde, for at nemlig Rigsdagen kan have Tid til at være forberedt paa, hvilken Beslutning den vil tage; men man har overladt den Frist, hvormed et saadant Møde skal berammes, til Formændens Skjønsomhed, overbevist om, at Præsdiæt i Rigsdagen altid vil være i en Mand's Haand, der vil vide at drage Omsorg for, at Forsamlingen ikke overrastes ved Maaden, hvorpaa et saadant Møde berammes. For det Tilfælde, at en Sag nu begynder med at gaae umiddelbart over til første Behandling, altsaa ikke med strax at nedsette et Udvalg, have vi bragt i Forslag, at det i Forretningsordenen skal vedtages, at Udvalget altid bør sættes imellem den første og anden Behandling. De Grunde, der have bestemt os til dette Forslag, ere følgende: Sagerne, der foreligge den forenede Rigsdag, ere af en saadan Vigtighed, at allerede deres Vigtighed retskæddiggjør Indstillingen; Sagerne ere dernæst af den Bessaffenhed, at de, idetmindste tildeels, opfordre til særegne Sammenligningshensyn, som bedre kunne paaagtes, naar man tager et Udvalg til Hjælp, og endelig er det vist, at, naar der skal tages Beslutning, er det af megen Vigtighed, hvorledes en saadan Beslutning formuleres, og ogsaa i den Henseende have vi meent, at man trængte til et Udvalgs Bistand. Hermed staaer det da i Forbindelse, naar vi i Udkastets § 8 have indstillet, at den Betænkning, der skal afgives af Udvalget, burde indeholde Forslag til Forsamlingens Beslutninger. — De øvrige §§ i det andet Affnit troer jeg ikke gjøre det fornødent, at jeg ledsager dem med nogen videre Udtalelse. De stemme i det Væsentlige med Thingenes Forretningsordener paa en saadan Maade, at de have al fornøden Klarhed i sig selv.

Orsted: Det forekom mig allerede ved at læse Udkastet til Forretningsordenen, at den, skjøndt ubearbejdet for den forenede Rigsdag, som nu sammentræder, for at tage Beslutning over et bestemt Forslag fra Regjeringens Side, har Udseende af ogsaa at skulle være en Regel